

men virkelig bliver til noget. Dette vil jeg tillade mig at henstille til de ærede Ministre.

Seavenius: Endskønt med Fare for at trætte og kede det høje Ting, bliver jeg dog nødt til at komme ind paa mere almindelige Betragtninger, som dette os forelagte Budget kan foranledige. Jeg er i alt Fald i Forudsætningerne saa temmelig enig med det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage). Heller ikke jeg kan ret forstaa den Betragtningmaade, der fortæller os, at de Udgifter, der staa paa § 27, II., blot for den væsentligste Del kunne betragtes som produktiv Formueanbringelse. Naturligvis er det en Formueanbringelse, en Kapitalanbringelse, men næsten alt, hvad der staaar under dette Nummer paa § 27, er Udgifter, som umulig kunne tænkes at ville forrente sig med, jeg vil ikke tale om 4 eller 2 pCt., men ikke en Gang med 1 pCt., ikke $\frac{1}{2}$ pCt. En stor Del af disse Udgifter er i Virkeligheden kun Vedligeholdelsesudgifter, i alt væsentligt kun Udgifter for at holde Statsbanerne i forsvarlig Stand, ja selv den allerstørste Udgift: til det rullende Materiel, som er c. $4\frac{1}{2}$ Mill., hvis jeg ikke tager fejl, er i Virkeligheden ikke andet end en Udgift, som afholdes, for at Banerne i det hele taget kunne drives. Derfor er det ganske rigtigt, som det blev sagt, at den saakaldte Nettoindtægt af 3 Mill., som Banerne skulde give os, er rent illusorisk. De give kun Underskud og ville ganske sikkert, hvis vi ikke fuldstændig ville holde op med at udvide vort Jærnbanevæsen, ogsaa i Fremtiden kun give os Underskud og intet Overskud. Men det kan jo alt sammen være det samme. Hvis de ny Baner, der anlægges, og alt det rullende Materiel, der nu anskaffes, Dampfærgerne osv., virkelig ere til Nytte for hele Samfundet, for den danske Stat og for hele Folket, kan det jo ogsaa være det samme, naar vi blot have Raad til det; saa er det det samme, om de end forrente sig, jeg vil endogsaa sige, nok saa daarlig. Hvad der gælder om den Del af § 27, gælder i Virkeligheden ganske sikkert ogsaa om den første Del, paa en anden Maade naturligvis. Ogsaa den første Del af § 27, nemlig Afdragene paa Statsgælden, maa fornøftigvis betragtes som en nødvendig tilbagevendende Udgift, og ikke alene fordi den er forpligtende for os i Øjeblikket, men ogsaa i al Fremtid maa det siges at være nødvendigt, at Staten af sit Overskud afbetaler i alt Fald en ringe

Kapital aarlig paa sin Gæld. Naar der nu fordres fra ærede Medlemmers Side — og særlig blev Fordringen stillet skarpt frem af det ærede Medlem, der først havde Ordet, det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) — at vi paa den ene Side skulle kraftig fortsætte med Jærnbanebygning — og han fremhævede da særlig de jydsk-Jærnbaner, som der væsentlig er Trang til — og at vi ligeledes kraftig skulle fortsætte med Bygningen af Havne, som selvfølgelig ville give os endnu mindre Udbytte forholdsvis end Jærnbannerne, medens der saa paa den anden Side tillige fordres, at vi skulle give Afkald paa en Del af vore Skatter for derigennem at komme Befolkningen i Møde, saavel Kommunerne som de enkelte i Folket, ja saa kunde det jo synes, som om disse Fordringer ville være temmelig vanskelige at føre igennem, hvis man tillige stiller den Fordring op, at de ny Baner og Havne etc. etc. ikke maa bygges gennem Statslaan, men skulle bygges af Statens Overskud, og dog tror jeg, at naar man vil se ret paa Sagen, er dette Fordringer, der ere mulige at gennemføre. Jeg kan nemlig ikke antage, at det virkelig skulde være nødvendigt, at vi Aar for Aar blot til, hvad jeg kalder Vedligeholdelse af Banerne, blot for at holde dem oppe paa det Højdepunkt, at de fuldtud kunne udnyttes; skulde være nødsagede til at anvende 8 Millioner Kr. om Aaret som foreslaet paa det foreliggende Budget. Det kan jeg ikke tro. Jeg kan ikke se andet end at man i saa Henseende maa kunne gaa noget langsommere til Værks, og at man maa kunne indskrænke disse Vedligeholdelsesudgifter og Smaaavidelsesudgifter meget betydelig, og at man derigennem vil kunne faa et virkeligt Overskud, beregnet efter det Budget, der ligger for — jeg siger ikke, at det just skulde ske næste Aar — men beregnet paa dette Budget, et virkeligt Overskud paa godt og vel 5 Millioner. Naar man nemlig vil indskrænke Udgifterne til, hvad jeg kalder den store Vedligeholdelse af Banerne til ca. 3 Millioner, og Udgifterne til Nyanlæg af Telefoner og Telegrafer til $\frac{1}{2}$ Million, som endda er meget mere, end der for nogle Aar siden blev anvendt dertil, og ny Udgifter til Havne ligeledes til ca. $\frac{1}{2}$ Million Kr. om Aaret, saa vil man kunne faa et Overskud af godt og vel 5 Millioner, en $5\frac{1}{2}$ Million. Og naar man saa spørger, hvad dette bør anvendes til, saa mener jeg, at der kan det være naturligt og rimeligt, at man anvender den